

Żelazna rocznica święceń kapłańskich ks. Zygmunta Iwickiego

W dniu 22 lipca 2021 r. 91-letni już ks. Zygmunt Iwicki obchodził 65 rocznicę święceń kapłańskich. Ten niezwykle jubileusz jest okazją do przybliżenia tej postaci wiernym archidiecezji gdańskiej.

Ks. Iwicki urodził się 23 kwietnia 1930 r. w Lubiewie koło Tucholi na terenie ówczesnej diecezji chełmińskiej. Jest synem Konstantego i Gertrudy z domu Jezierskiej, którzy po ślubie w Berlinie w 1918 r. zamieszkali w Lubiewie. Był najmłodszym dzieckiem z piątki rodzeństwa, z których trójka nie przeżyła dzieciństwa. Ojciec ks. Iwickiego walczył w I wojnie światowej w kompanii huzarów armii pruskiej i jako inwalida wojenny skorzystał z dofinansowania dla zdobycia dyplomu mechanika precyzyjnego. Podczas II wojny światowej ojciec przebywał na robotach w Gdańsku, podobnie jak siostra, która wyszła za mąż za obywatela tego miasta, wcielonego do armii niemieckiej, następnie do końca wojny przebywającego w angielskiej niewoli.

W Lubiewie Zygmunt Iwicki ukończył szkołę podstawową. W 1945 r. mieszkał u krewnych w Złotowie. Kształcił się w gimnazjum w Gdańsku i Poznaniu w latach 1946-1951. W 1951 r. rozpoczął studia filozoficzno – teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym „Hosianum” w Olsztynie. Święcenia kapłańskie otrzymał 22 lipca 1956 r. w katedrze w Gdańsku – Oliwie z przeznaczeniem dla diecezji gdańskiej.

Kolejno posługiwał jako wikariusz w parafiach: Bożego Ciała w Pręgowie (1956-1957), Najświętszego Serca Pana Jezusa w Pszczółkach (1957-1958), Przemienienia Pańskiego w Nowym Dworze Gdańskim (1958-1959), Najświętszego Serca Jezusowego w Gdańsku - Wrzeszczu (1959-1961), Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Pruszczu Gdańskim (1961-1962), Matki Boskiej Bolesnej w Gdańsku (1962-1964), Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Gdańsku (1964-1965), Św. Trójcy w Gdańsku – Oliwie (1965-1969), św. Piotra i Pawła w Gdańsku – Jelitkowie (1969-1971).

Pod koniec lat 50-tych XX wieku ks. Iwicki otoczył opieką duszpasterską członkinie Ruchu Szensztackiego: organizował wyjazdy, prowadził dni skupienia, sprawował sakramenty, co było znaczącym wyzwaniem w ówczesnej rzeczywistości politycznej, zwłaszcza że dotyczyło Niemek, które pozostały w Gdańsku po zakończeniu wojny. Zaangażowany w sprawy

społeczne, upominał się o prawa dla krzywdzonych i prześladowanych, wskutek czego w 1966 r. został przewencyjnie aresztowany. W latach 1965-1971 był duszpasterzem akademickim w Gdańsku. W kwietniu 1971 r. udał się z młodzieżą do Gniezna, na spotkanie z Prymasem Polski kardynałem Stefanem Wyszyńskim oraz kardynałem Karolem Wojtyłą. Równocześnie do 1971 r. studiował w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (uzyskał magisterium na podstawie pracy *Architektura i wystrój plastyczny ołtarza głównego w katedrze oliwskiej*).

Ks. Zygmunt Iwicki 12 lipca 1971 r., za zgodą biskupa gdańskiego, wyjechał do Republiki Federalnej Niemiec, gdzie przebywał do 1978 r. W 1978 r. obronił pracę doktorską na Uniwersytecie w Karlsruhe, w której wykazał, że ołtarz główny katedry oliwskiej jest dziełem Andreea Schlütera.. W tym samym roku wyjechał do Szwajcarii, gdzie mieszka do dnia dzisiejszego. Od 1979 r. był profesorem w Kantonsschule Kollegium Schwyz w Zurychu. Pełnił także funkcję konserwatora przy tamtejszym Muzeum Diecezjalnym. Od 1995 r. jest na emeryturze i przyjął jako drugie – obywatelstwo szwajcarskie. Na obczyźnie nie zaprzestał działalności społecznej, nadal wspierając osoby potrzebujące, chrześcijan w Ziemi Świętej oraz rodaków. W okresie stanu wojennego organizował paczki z żywnością i odzieżą.

W 2002 r. ks. Zygmunt Iwicki został pasowany na Rycerza Grobu Chrystusa w Jerozolimie zwierzchnictwa szwajcarskiego. Od 1 stycznia 2005 r. jest kapłanem - emerytem archidiecezji gdańskiej. Dużą część swojej pracy naukowej poświęcił tematyce oliwskiej, a także swojej rodzinnej miejscowości.

Źródło: M. Babnis, *Iwicki Zygmunt*, w: *Encyklopedia Gdańska*, Gdańsk 2012, s. 412.